

Publicerad 2015-05-31 12:25 av Stranne

Nyfikenhet dödar

En tanke på dig och mina fötter lyfter från jorden.

En kråka lyfter från trädet.

Att se dig le och min kropp svävar bort i all glömska.

Löven faller till marken.

Att få älska dig och mina drömmar blir verklighet.

Barken slits av.

Att höra dina ursäkter.

Kvistar ruttnar och faller av.

Att i mitt huvud se dig med en annan om och om igen.

Vårt träd ruttnar inifrån.

Att höra dig säga "Det händer aldrig igen" för att nästa kväll igen bryta löftet. Pressar du min självbild, verklighet och självförtroende likt en tegelmur mot vansinnet.

Det träd som stod för oss är nu dött och faller i bitar. Min nyfikenhet dödar oss sekund för sekund.

Bilder. Skapade i och av huvudet för att endast tvinga mig till ett känslomässigt sammanbrott.

Ändå står vi här som slavar inför kärleken och pratar om att skapa en "vår framtid".

Min nyfikenhet sköt ner våra fåglar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stranne med Poeter.se id #51602 innehar upphovsrätten